

selve Vedtægten eller det, efterat hver enkelt Borgermester for de ham tilbeelte Bestyrelsesgrene har affattet sit særlige Budget, deraf fremkomne samlede Budget, hvilke altsaa ere Sager, der ikke kunne af Overpræsidenten tildeles nogen enkelt Borgermester, men hvilke han maa forelægge for den samlede Magistrat. Udvalget har altsaa meent, at Sagen simpelst ordnedes ved, at disse Ord udelødes, hvorved det jo ingenlunde udelukkes, at han kan tildele sig selv enkelte Sager. — Det er foreslaaet med Hensyn til de Bestemmelser, der angaae Overpræsidentens Forhold til Borgerrepræsentanterne, at der skal tilføies efter den i Paragraphen givne Regel, at han senest Aftenen forud skal erholde Meddelelse om de Sager, som i hvert Møde skulle foretages, at et Møde dog skal kunne afholdes med kortere Bærelse, samt at Beslutning skal kunne tages om en ikke paa Dagsordenen opført Sag, dog at det er nødvendigt, at Overpræsidentens Samtykke dertil erholdes. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at gjøre opmærksom paa, at man her naturligtviis kun kan komme til at drøfte dette Spørgsmaal fra Overpræsidentens Standpunkt, altsaa med Hensyn til, at han paa Statens Vegne kan føre et virksomt Tilsyn med, hvad der i disse Møder foretages, og det er da en Selvefølge, at hvis der i et Møde, hvor der ikke for Overpræsidenten, paa Grund af, at der, paa den ham communicerede Dagsorden, ikkun var anført simple Sager til Foretagelse, har været videre Opfordring til at give Møde, vedtoges nogen Beslutning af Vigtighed udenfor Dagsordenen, en saadan Beslutning da maatte erklæres ugyldig af Overpræsidenten, fordi han ikke kunde forsvare, at en saadan vigtig Beslutning fattedes uden hans Nærvarelse. Det forekommer Udvalget, at der er saameget mindre Betænkelighed ved, at en saadan Fordring stilles til Borgerrepræsentationens Forretningsorden, som det baade er i Borgerrepræsentantskabets egen og fremfor Alt i Communens Interesse. Det er ligesom, at ethvert Medlem af Repræsentantskabet maa have Ret til at fordrø, at der haves en Dagsorden, og at der deri haves en Garanti for, at der ikke tages Beslutning om Sager, som der ikke har været Tale om at

bringe frem. Udvalget har imidlertid troet, forøvrigt for de vigtigste Herhen hørende Bestemmelsers Vedkommende, at burde henbise saadanne til Optagelse i Stadens Vedtægt, der jo kun kan komme istand og senere forandres ved Indenrigsministerens Samtykke, hvori man jo har en Betyggelse for sieblikkelige og eensidige Beslutninger af selve Borgerrepræsentanterne. Det er jo aldeles klart, at Betingelserne for Tilveiebringelsen af en lovgyldig Beslutning ere af de allervigtigste Bestemmelser med Hensyn til repræsentative Forhandlinger, saa vigtige, at Hovedpunkterne desangaaende for Rigsdagens Vedkommende endog ere optagne i selve Grundloven. Med Hensyn til de uundværligste Ting vil imidlertid en saadan Betyggelse komme ind i selve Loven, da det ikke kan være tvivlsomt, at hvad der er foreskrevet for Overpræsidenten, ogsaa vil blive gjort gjældende i selve Vedtægten med Hensyn til de øvrige Medlemmer. — Det næste Endringsforslag angaaer blot en Omredaction af den første Bestemmelse. Denne havde opstillet blot i Almindelighed, i Begrebets Form, et Tilfælde, hvor Overpræsidenten kan gjøre Indsigelse mod en tagen Beslutning, hvor han kan gjøre sin Tilsynsret gjældende. Udvalget troede, at det var rigtigere udtrykkeligt at nævne de kommunale Autoriteter, mod hvilke den kan gjøres gjældende, for at Overpræsidenten ikke skal finde sig fristet til at bruge dette Middel, uden hvor det ikke kan undgaaes. De Tilfælde, hvor det ikke kan undgaaes, ere altsaa, hvor en tagen Beslutning vilde være endelig og altsaa ikke kan standses eller reformeres gennem det kommunale Maskineri, hvorimod enhver Beslutning, der kan ændres uden Statens Intervention, bør forsøges ændret, inden der skal kunne blive Tale om denne. — Med Hensyn til § 5 er der foreslaaet at indføre en Sætning, der viser, at det er Overpræsidenten, hvem det tilkommer i fornødent Fald at suspendere de kommunale Embedsmænd. Jeg troer, at selv om ingen Bestemmelse derom fandtes, vilde det neppe kunne anses for tvivlsomt, at det er ham, denne Myndighed tilkommer, men da flere af de kommunale Embedsmænd have en anden Oprindelse end den sædvanlige Udnævnelsesform, er